

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Kapelica Doma Svete Marte
Nedjelja, 22. prosinca 2024.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Žao mi je što nisam s vama na Trgu, ali ide nabolje i moraju se poduzeti mjere opreza.

Evandjelje nam danas stavlja pred oči Mariju koja, nakon anđelova navještenja, posjećuje Elizabetu, svoju staru rođakinju (usp. *Lk* 1, 39-45), koja također očekuje dijete. To je, dakle, susret dviju žena sretnih zbog nesvakidašnjeg dara majčinstva: Marija je nedavno začela Isusa, Spasitelja svijeta (usp. *Lk* 1, 31-35), a Elizabetu, unatoč poodmakloj dobi, nosi u krilu Ivana, koji će pripremiti put Mesiji (usp. *Lk* 1, 13-17).

I jedna i druga imaju mnogo razloga za radost, a možda bismo ih mogli doživljavati dalekima, protagonisticama silno velikih čuda, koja se inače ne događaju u našem iskustvu. No, poruka koju nam evanđelist želi prenijeti, nekoliko dana prije Božića, je sasvim druga. Naime, razmatranje čudesnih znamenja Božjeg spasiteljskog djelovanja ne smije nas nikada udaljiti od njega, već nam treba pomoći da prepoznamo njegovu prisutnost i njegovu ljubav blizu nas, na primjer u daru svakog života, svakog djeteta i njegove majke. Dar života. Pročitao sam, u emisiji „A sua immagine“, jednu lijepu stvar koja je pisala: *Nijedno dijete nije greška*. Dar života.

Na Trgu i danas ima majki s djecom, a možda ima među njima i onih koje su u „radosnom iščekivanju“ Molim vas, nemojmo ostati ravnodušni na njihovu prisutnost, naučimo se diviti njihovoj ljepoti i, poput Elizabete i Marije, onoj ljepoti žena koje očekuju dijete. Blagoslivljajmo majke i

dajmo hvalu Bogu za čudo života! Sviđa mi se – sviđalo mi se prije, zato što sad to ne mogu – kad sam u drugoj biskupiji išao na autobus, vidjeti trudnicu dok ulazi u autobus, odmah bih joj ustupio mjesto da sjedne: to je gesta nade i poštivanja!

Braćo i sestre, ovih dana rado stvaramo blagdansko ozračje lampicama, ukrasima i božićnom glazbom. Sjetimo se, međutim, izraziti osjećaje radosti svaki put kad susretnemo majku koja nosi dijete u naručju ili u svojoj utrobi. A kad nam se to dogodi, molimo u svom srcu i kažimo i mi poput Elizabete: „Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!“ (Lk 1, 42); pjevajmo poput Marije: „Veliča duša moja Gospodina“ (Lk 1, 46), da svako majčinstvo bude blagoslovljeno i da se u svakoj majci na svijetu hvali i slavi ime Boga koji povjerava muškarcima i ženama moć podariti život djeći!

Uskoro ćemo blagosloviti kipiće malog Isusa (Bambinelli) – ponio sam i ja svoj, darovao mi ga je nadbiskup Santa Féa, a izradili su ga ekvadorski domoroci – kipiće malog Isusa koje ste donijeli. Možemo se, dakle, zapitati: zahvaljujem li Gospodinu što je postao čovjekom poput nas, da dijeli naš život u svemu osim u grijehu? Hvalim li ga i blagoslivljam li ga za svako dijete koje se rodi? Kad susretnem trudnicu jesam li prema njoj ljubazan? Podržavam li i branim li svetu vrijednost života djece od njihova začeća u majčinoj utrobi?

Neka nas Marija, Blažena među svim ženama, nauči diviti se i zahvaljivati pred otajstvom života koji se rađa.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Pažljivo i sa zabrinutošću pratim vijesti koje dolaze iz Mozambika i želim tom voljenom narodu obnoviti svoju poruku nade, mira i pomirenja. Molim se da dijalog i traženje općeg dobra, poduprti vjerom i dobrom voljom, prevladaju nad nepovjerenjem i neslogom.

Mučenička Ukrajina i dalje je izložena napadima na gradove, u kojima se ponekad oštećuju škole, bolnice i crkve. Neka oružje utihne i neka odjekuju božićne pjesme! Pomolimo se da na Božić dođe do prekida vatre na svim ratnim bojištima, u Ukrajini, u Svetoj zemlji, na cijelom Bliskom istoku i u cijelome svijetu. I s bolom razmišljam o Gazi, o takvoj okrutnosti; o djeci na koju se puca iz mitraljeza, o bombardiranju škola i bolnica... Kolika okrutnost!

Od srca pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike. Pozdravljam izaslanstvo talijanskih građana koji žive na teritorijima koji već dugo čekaju da se uvedu poboljšanja radi zaštite zdravlja.

Izražavam svoju blizinu tom stanovništvu, posebno s onima koji su trpjeli zbog nedavne tragedije u Calenzanu.

Jutros sam imao radost biti s djecom, s njihovim majkama, koji dolaze u dispanzer Svete Marte u Vatikanu, koji vode sestre svetoga Vinka. To su sjajne redovnice! Među njima je časna sestra koja je svima kao baka, dobra sestra Antonietta, koje se svi sjećaju s puno ljubavi. A meni su ta djeca, bilo ih je mnogo!, ispunila srce radošću. Ponavljam: „Nijedno dijete nije greška“.

A sada ću blagosloviti kipiće malog Isusa, donio sam svoj. Figurice maloga Isusa koje ste vi, draga djeco i mladi, donijeli ovdje i koje ćete po povratku kući staviti u jaslice. Hvala vam na ovoj jednostavnoj, ali važnoj gesti. Od srca blagoslivljam sve vas, vaše roditelje, vaše bake i djedove, vaše obitelji! I, molim vas, ne zaboravite svoje bake i djedove! Neka nitko ne ostane sam ovih dana.

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Gospodin vas blagoslovio! Dobar tek i do viđenja!